

JUTRO

Upravištvo: Ljubljana, Prešernova
ulica 54. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.
Inseratni oddelk: Ljubljana, Prešer-
nova ulica 4. — Telefon št. 2492.
Podružnica Maribor: Aleksandrova
cesta št. 13. — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica
št. 2. — Telefon št. 190.
Računi pri pošt. ček. zavodih: Ljub-
ljana št. 11.842; Praha číslo 78.180;
Wien št. 105.241.

Zaključek sej Sveta DN Nadaljevanje pogajanj med Francijo in Ita- lijo — Nemčija ostane zvesta politiki spora- zumevanja s Francijo

Zeneva, 15. maja, s. Pri obravnavanju dnevnega reda današnje seje Sveta Društva narodov je dalo poročilo o zadnjem zasedanju varnostnega odbora nemškemu zunanjemu ministru dr. Curtiusu priložilo, da je sprčo nezadovoljivega izjeda konferenc tega odbora nujno pozval vse države, naj bi do prihodnjega plenuma zasedanja Društva narodov napelje vse sile, da bi bili stavljene za rešitev velikega kompleksa vprašanj glede organiziranja miru sorejemljivi predlogi.

Predlog mednarodnega urada dela, naj bi Svet Društva narodov naprosil stalno razodišče v Haagu za mnenje glede sprejema prostega mesta Gdanska v mednarodno delovno organizacijo, je bil sprejet brez debate.

Ker je bil s tem dnevi red 59. zasedanja Sveta izčrpan, je popoldne zaključil predsednik Sveta, jugoslovski zunanji minister Marinković, sejo in se toplo zahvalil vsim delegatom in članom Sveta za izvršeno delo.

Večina delegatov bo odpotovala iz Zeneve še tekom današnjega dne. Včeraj zvečer sta se pozno v noč ponovno sestala zunanji minister Briand in Grandi ter še enkrat proučila vsa sporna vprašanja med Francijo in Italijo. Na podlagi teh razgovorov je bilo sklenje-

no, da se bodo pričeli razgovori nadaljevali diplomatskim putem.

Bruselj, 15. maja, AA. Socialistični list »Le Soir«, ki spada med največje belgijske liste, priobčuje že več dni poročila o predhodnih sestankih v Parizu in o sestankih v Zenevi, ki so se vršili med zastopniki Francije, Velike Britanije, Nemčije in Italije.

Ti razgovori so posledica zadržanja Italije v zvezi z zadnjim govorom predsednika italijanske vlade Mussolinija v Livornu. V današnjem poročilu »Soirja« smatra pariški poročevalec tega lista, da gre pri teh razgovorih za novi položaj v odnosih med Francijo in Italijo. Briand je mnenja, da je bil zadnji Mussolinijev govor namenjen predvsem fašističnim množicam in da mu ni pripisati posebne veljave za mednarodno politiko. Pariški krogi pa so po mnenju poročevalca bruseljskega lista naziranja, da je Mussolinijev govor poslabšal izglede francosko-italijanskega zblizanja. Zato so ti krogi obenem mnenja, da je treba pozdraviti prizadevanja Hendersona, ki želi urediti odnose med velikimi silami. »Le Soir« posveča posebno pozornost zadržanju dr. Curtiusa, ki je Briandu zagotovil, da bo Nemčija nadaljevala politično sodelovanje s Francijo, kakor si ga je zamislil pokojni doktor Stresemann.

Dr. Schober polaga bilanco svojih potovanj Program bodočega dela avstrijske vlade — Neumestna tolmačenja obiskov v Rimu in Parizu

Dunaj, 15. maja, g. Na današnji plenarni seji parlamenta je podal zvezni kancelar dr. Schober zanimive izjave o svojih potovanjih po inozemstvu in o bodočih nalogah vlade. Med najvažnejše prištevata kancelar ureditev davčne reforme, revizijo tarif in razne socialno-politične mere. Rešitev vseh teh problemov zavisi seveda od velikega posojila, ki bo neposredno po nemškem reparacijskem posojilu razpisano tekom julija t. l.

Nato je govoril dr. Schober o svojih potovanjih po inozemstvu in naglasil, da so predvsem njegovo pot v Rim mnogi tolmačili napačno, namesto da bi bili hvaležni, da je Avstrija z njegovim obiskom v Rimu ter z zaključitvijo prijateljske pogodbe z Italijo, uspešno pripomogla h konsolidaciji evropskega miru. Mnogo je bilo slišati tudi očitkov, da je prevzel dr. Schober v Rimu enostranske obveznosti, proti čemu se mora najodločneje zavarovati. Sume je vzbujalo tudi njegovo potovanje v Pa-

riz in izjavljali so mnogi, da je častni legijonar dr. Schober izdal vprašanje priključitve Avstrije k Nemčiji. Tudi ta nes pametna obrekovanja mora zavrniti. Prisrčnim in tesnim odnosom med Avstrijo in Nemčijo so dajali tudi v Parizu priznanje in ugotovili, da so popolnoma utemeljena in razumeli, da je obnovev prijateljstva z Italijo samo koristna in potrebna za pospeševanje miru.

Zvezni kancelar dr. Schober je še sporočil, da bo vlada v kratkem predložila parlamentu zakonski osnutek glede poostrenih določb za nošenje orožja, o katerem upa, da bo v interesu splošnosti našel odobritev vseh parlamentarnih strank. Dr. Schober se je tudi kratko dotaknil trgovinskih pogajanj z Jugoslavijo in Madžarsko in izjavil, da bo vlada o njih poročala, čim bodo zaključena.

Po njegovem govoru je bila otvorjena debata, v kateri so sodelovali razni vladni in opozicijski poslanci.

Cankov stopil v bolgarsko vlado Nepričakovan preobrat v razpletu bolgarske vladne krize — Lista novega kabineta

Sofija, 15. maja, g. Pogajanja med Ljapčevom in Cankovom so se nadaljevala danes ves dan. Cankov je trajno odklanjal vstop v vlado Ljapčeva in zahteval, da mora vlada sestaviti on sam. Zato so se proti večeru pogajanja razbila. Ljapčev je odšel h kralju, pred avdienco pa je izjavil novinarjem, da bo ostala na krmilu stara vlada z nekaterimi osebnimi spremembami.

Se ko se je mudil na dvoru Ljapčev, sta prišla tja tudi dva zastopnika progresistov, ki sta kralju izjavila, da bo skupina 29 poslancev izstopila iz vladne koalicije, ako ne pride do sporazuma med Ljapčevom in Cankovom. Uspeh te intervencije je bil, da se je Ljapčev kasno zvečer še enkrat sestel s Cankovom. Raz-

govor je sedaj končal s pozitivnim rezultatom. Ljapčev in Cankov sta se sporazumela na bazi, da dobi vsaka od treh, v vladni koaliciji zastopanih skupin po tri ministre, dočim bo deseti, vojni minister nevtralen. Na podlagi tega dogovora je bila sestavljena naslednja vlada:

predsedstvo in notranje: Ljapčev,
zunanje: Burov,
finance: Molov,
prosveta: Cankov,
justica: Miljanov,
poljedelstvo: Vaziljev,
promet: Strojnov,
javna dela: Danalov,
trgovina: Mihajlov,
vojno ministrstvo: general Bakardžiev.

15 milijonov Nemcev živi na račun države

V državnem proračunu je predvidenih 80 milijard dinarjev za socialno skrbstvo — Redukcija brezposelnega zavarovanja

Berlin, 15. maja, d. Minister za delo Stegerwald je imel včeraj daljši govor v zbornici o vprašanju brezposelnosti v Nemčiji. Skupni nemški proračun znaša 23 milijard, od tega odpade 3 milijarde za reparacijske davke in plačevanje dolgov, od ostalih 20 milijard pa je uporabljenih za socialno skrbstvo 6 milijard mark. Od tega je uporabljenih 1,6 milijarde za podporo brezposelnim, ostalo pa za pokojnine državnim nameščencem in invalidom. Po dosedanjih statistikah živi na račun teh davkov okoli 14,9 milijona oseb, ali 20 odst. vsega nemškega prebivalstva.

Ker število brezposelnih še vedno stalno narašča bo morala država na vsak način reducirati brezposelno podporo in bodo odslej dobivali to samo osebe med 17 in 65 letom starosti.

Köln, 15. maja, d. V Bueru so napadli

brezposelni delavci večjo skupino rudarjev, ki so se vračali z dela. Vnela se je bitka v katero je posegla tudi policija, ki je hotela razpršiti brezposelne demonstrante. Ker so ti pričeli napadati policijo s kamenjem je ta pričela streljati. Pri tem je bil en demonstrant ubit, več pa težko ranjenih.

Samomor Marije Orske

Dunaj, 15. maja, g. Stanje Marije Orske, ki je v samomrtnem namenu zavžila strup, se je bistveno poslabšalo. Igračka se še ni zavedla, tako da presojajo zdravniki njeno stanje zelo pesimistično in dvomijo, da bi preživela nočotšnjo noč. Kakor so ugotovili, je zavžila naenkrat 20 tablet veronal.

Dunaj, 15. maja, g. Par minut pred ponočjo je umrla Marija Orska, ne da bi se bila zopet zavedla.

ZASLIŠEVANJE DR. MAČKA Včeraj se je najprej nadaljevalo in končalo zasliševanje Begića, nato pa začelo zasliševanje dr. Mačka — Ta zanika navedbe obtožnice in vztraja na svojih izpovedih v preiskavi

Beograd, 15. maja, p. Za današnje zasliševanje pred državnim sodiščem je vladalo izredno zanimanje, kakršnega ni bilo opaziti niti v prvih dneh procesa. Dvorana je bila danes popolnoma zasedena. Navzoči so bili vsi zagovorniki, mnogo sodnikov obtoženih, zastopniki vseh do mačih listov in številni inozemski novinarji, ki so z največjim zanimanjem sledili razpravi.

Nadaljevanje Begićevega zasliševanja

Najprej se je nadaljevalo in zaključilo zasliševanje bivšega avstrijskega podpolkovnika Vilka Begića, ki je tudi danes vztrajal pri svojih včerajšnjih izjavah. Njegov deloma je podkrepil z navedbo raznih podrobnosti. Begiću so postavili razna vprašanja še posamezni sodnik in zagovorniki. Glede na Begićev trditve, da mu je Jelašić naročil, naj zahteva od dr. Mačka denar, ga je vprašal sodnik dr. Duboković: Ali so vas že tudi kdaj poprej prosili za take intervencije?

Begić: Nikdar.

Dr. Duboković: Kaj se vam zaradi tega prošnja Jelašića, o katerem ste vendar vedeli, da lahko vedno tudi sam govori z dr. Mačkom, ni zdelo vsaj malo čudna?

Begić: Ne. Mislim sem pač, da sam ne utesne.

Dr. Duboković: Zakaj vas pa Bernardić bremeni zaradi revolverjev?

Begić: Morda mi je zameril, ker sem ga pri prvem sočenju zamenjal s Prpičem in sem trdil, da sem njemu dal denar.

Sodnik dr. Janković: Ali se niste čudili, da zahteva Jelašić kot mlad človek usiuge od Vas, ki ste od njega mnogo starejši?

Begić: Ne vem, zakaj se je obrnil na mene. Bil sem tam nameščen, pa se teš nisem dalje čudil.

Dr. Janković: Ko vam je Hadžija rekel, da bo poslal k vam Prpiča z geslom »Lo hengrine«, ali se vam tudi to ni zdelo čudno?

Begić: Ne, mislim sem pač, da je tako najboljše, da ne bi dal denarja kakemu sleparju.

Dr. Janković: Saj bi vam bil lahko napisal pismo.

Begić: Ne vem, zakaj tega ni storil.

Kako je dobil Begić denar

Sodnik dr. Koščec: Rekli ste, da so omladinci že poprej dobivali od dr. Mačka podpore. Od kod veste to?

Begić: Slišal sem pripovedovati.

Dr. Koščec: Ali se vam ni zdelo čudno, da vam je dr. Maček takoj dal denar, ko ste ga od njega zahtevali?

Begić: Ne, ker mi je vedno zaupal.

Dr. Koščec: Ali je dr. Maček vedel, da je Jelašić poslal Hadžijo k vam?

Begić: Da.

Dr. Koščec: Ali ste mu tudi povedali, da je poslal po denar Prpiča, ki se je legitimiral z geslom?

Begić: Tega mu nisem pravil.

Dr. Koščec: Ali vam je dr. Maček takoj dal denar, ko ste ga drugič zahtevali?

Begić: Ne, šele čez par dni mi je izročil 4000 Din v zaprti kuverti, ki sem jo nato nedotaknjeno izročil Prpiču.

Dr. Koščec: Jelašić pa odločno oporeka, da bi bil on poslal k vam Hadžijo. Kako si to tolmačite?

Begić: Tega res ne razumem.

Sodnik dr. Kavčič: Ali se je dr. Maček pozneje kdaj zanimal, kaj se je zgodilo z denarjem?

Begić: Ne.

Dr. Kavčič: Ali ste mu vi kdaj o tem kaj pravili?

Begić: Nikdar.

Državni tožilec dr. Učović: Ali je točno, da ste v zagrebiški bolnici najprej odklonili izpovedbe, ko je prišel k vam dr. Arneri, pozneje pa ste si premislili in ste ga sami pozvali?

Begić: Res je bilo tako. Mislim sem, da je pač najbolje, če se čimprej rešim nadelnega zasliševanja.

Dr. Učović: Kako pa je z onimi revolverji?

Begić: O teh revolverjih sem prvič slišal na policiji, ko me je dr. Bedeković o tem vprašal.

Vprašanja in predlogi zagovornikov

Zagovorniki so nato z raznimi vprašanji in predlogi skušali dokazati, da Begićeve izpovedbe ne drže. Predlagali so tudi, naj ga preiščejo zdravniki in ugotovijo njegovo duševno stanje. Dr. Bertić je zlasti predlagal, naj bi se zaslišal Begićev brat, dr. Milan Begić, sanitetni referent savske banovine, ki je obtoženca že prvi dan posetil v bolnici in ki bi nallažje opisal njegovo takratno duševno stanje. Nadalje je zahteval, naj se pribavi originalni komunikacija, ki ga je izdala zagrebska policija o eksploziji v Zrinjevcu.

Državni tožilec dr. Učović je pristal le na zadnje zahtevo, dočim je zahtevo po zdravniški preiskavi zaradi Begićevega duševnega stanja in po zaslišanju novih prič odklonil.

Zagovornik dr. Žanić: Ali se spominjate, koliko zapisnikov ste podpisali?

Begić: Tega pa ne morem reči.

Dr. Kostić zahteva od predsednika pojasnila, kako to, da dobiva Begić v zaporu dnevno po 50 dinarjev za priblišek k hrani, da ima posteljo, dočim drugim obtožencem to ni dovoljeno. Državni tožilec pojasni, da je bil Begić zelo slab in bolehen in da so zdravniki zaradi tega odredili, naj se mu da boljše hrana. V dokaz

tega je prečital uradno zdravniško spričevalo. Postelje pa imajo vsi obtoženci.

Dr. Trumbić: Ali imate, odkar ste v zaporu, stike tudi s kakimi drugimi ljudmi?

Begić: Nikakih, razen službenih. V zaporu sem popolnoma sam.

Dr. Trumbić: Ali ste povedali dr. Mačku, kaj vam je Jelašić sporočil glede denarja?

Begić: Da.

Dr. Trumbić: Dr. Maček torej ni dal nikake iniciative?

Begić: Kolikor jaz vem, gotovo ne.

Dr. Trumbić: Vi ste dali denar Prpiču. Ali je dr. Maček vedel, da bi se imelo s tem denarjem nabaviti orožje in eksploziva?

Begić: Tega ni mogel vedeti, ker nisem vedel niti jaz, ki sem od njega zahteval denar.

S tem je bilo zasliševanje Begića zaključeno, nakar je predsednik odredil ob 11. kratek odmor.

Prihod dr. Mačka

Po odmoru so privedli v dvorano zadnjega obtoženca, dr. Vladimira Mačka, bivšega narodnega poslanca in predsednika HSS po Radićevi smrti. Dr. Maček se v zaporu ni mnogo spremenil, morda je le za njanso bolj bled kakor je bil prej. Pred sodišče je stopil vzvznan, na vprašanja je odgovarjal jasno, razločno in precizno. Ko je stopil v dvorano, so mu obtoženci in zagovorniki priredili bučne ovacije. Dr. Maček se jim je nasmešnil in priklmal. Predsednik je pozval obtožence k redu, nakar je prečital osebne podatke o dr. Mačku.

Predsednik: Gospod doktor, slišali ste obtožnico, ki vam je bila prečitana ob otvoritvi razprave. Po zakonu vas moram vprašati, ali ste jo razumeli?

Dr. Maček: Da.

Predsednik: Ali se smatrate krivega ali ne?

Dr. Maček: Ne.

Česa je dr. Maček obtožen

Predsednik: Sedite prosim, da se ne boste prekmalu utrudili. Predočiti vam moram kazniva dejanja, katerih ste obdolženi. Obtožnica vas dolži:

1. da ste v Zagrebu v začetku meseca septembra 1929 dali Jelašiću 6.000 Din. Begiću dne 22. novembra 5.000 Din in dne 10. decembra 4.000 Din, vedoč, da je ta denar določen za to, da se nabavi orožje in druga sredstva, potrebna članom udruženja, ki je imelo za cilj, da v Zagrebu ogrozi javni red in mir in s tem podpre akcijo emigrantov v inozemstvu, ki gre za tem, da se spremenijo politični red v državi, odnosno državna ureditev kraljevine Jugoslavije, ter da se s tem podpirali udruženje, ki ima za cilj spremembo političnega reda v državi potom terora;

2. da ste meseca septembra 1929 v Zagrebu ustumno naročili potom Jelašića gostilničarju Kuntiću, naj sprejme v šrambo več revolverjev, namenjenih za teroristično organizacijo, da te revolverje izroči osebi, ki bo v to določena. Kuntić je dal te revolverje Bernardiću, ta pa jih je razdelil med člane udruženja. S tem ste podpirali nabavo in prikrivanje orožja, določenega za teroristično akcijo, ki naj izsili izpremembo političnega reda v državi;

3. da ste za božično število »Doma« napisali leta 1929. članek, obdan s trnjevim vencem, čigar trn se zadira v hrvatski grb. S tem člankom ste hoteli ustvariti razpoloženje, da se del kraljevine Jugoslavije loči od državne celine.

Prosim vas, da podaste svoj zagovor glede prvega dejanja.

Dr. Mačkov zagovor

Dr. Maček: Kar se tiče prvega dejanja, mi o vsem tem ni absolutno nič znanega. Prvič nisem niti vedel, da bi sploh obstajala kakta organizacija, zato tudi nisem mogel nikomur dajati denarja za take svrhe. Res sem dal Jelašiću, ne vem več točno katerega dne, morda je bilo avgusta ali septembra, pet ali šest tisoč dinarjev; tudi vsote ne vem več točno. Prosim me je, naj mu dam nekaj denarja za omladince, ki so bili izgnani iz Zagreba in so sedaj brez vseh sredstev. Samo v to svrho sem mu dal denar. Begiću nisem nikdar dal kakega denarja ne za to, ne za kaj drugega. To je vse, kar lahko o tem rečem. Mislim tudi, da Jelašić ni mogel na policiji izpovedati kaj drugega. Kar se tiče Begićevih izjav, da je on zahteval proročno Jelašića od mene denar, jih moram odklanjati kot neverjetne, kakor tudi vse ostale Begićeve izjave. Čemu neki bi išel Jelašić po denar k Begiću, ko je vendar vsak dan lahko prišel osebno k meni. On gotovo ni potreboval nobenega posredovalca.

Predsednik: Izjavite se sedaj še glede drugega dejanja.

Dr. Maček: Druga točka obtožnice me dolži, da sem poslal Jelašića h Kuntiću po neke revolverje. To ni res. Jelašić je na policiji to sicer priznal, je pa svojo izjavo pozneje prekalil in popravil. Tu sploh ne more biti govora o kaki moji krivdi.

Predsednik: Sedaj še tretjo točko obtožnice.

Dr. Maček: Prav za prav niti ne vem, ka je inkriminiranega. Res je, da sem bil izdajatelj »Doma«. Vsakdo pa ve, da izdajatelj običajno nimajo posla z urejevanjem lista. List ima svojega glavnega urednika in ostalo uredniško osebje, ki se briga za redakcijski del lista. Če gospod državni tožilec misli, da je dotični članek kazniv, potem mora predvsem dokazati, da sem ga

pisal jaz. Če tega ne more dokazati, lahko pozove na odgovor urednika, ne pa mene. Izjaviti moram, da nisem sodeloval pri tem članku, v ostalem pa v članku ne najdem tega, kar inkriminira državni tožilec. Do volite mi, da članek prečitam, in sodite sami.

Dr. Maček čita dotični članek, nakar mu predsednik stavi par vprašanj o izjavah, ki jih je podal na policiji in pred preiskovalnim sodnikom. Dr. Maček vse te izjave potrjuje in vzdržuje.

Namen denarnih podpor

Predsednik: Zakaj ste pri prvem zaslišanju izjavili, da tudi Jelašiću niste dali nikakega denarja?

Dr. Maček: Ker so trdili, da sem mu dal denar za teroristično organizacijo. To pa ni res. Denar sem mu dal za podpiranje siromašnih omladincev.

Predsednik: Pojasnite malo natančneje, kaj razumete pod tem podpiranjem?

Dr. Maček: Mnogo omladincev je bilo siromašnih in brez vsakih sredstev. Povsod je običajno, da se take dijakke podpira in obstojajo zato celo posebne organizacije.

Predsednik: Ali ste Jelašića vprašali, kake ljudje so to in ali so vredni podpore?

Dr. Maček: Ne, zaupal sem mu popolnoma.

Predsednik: Ali vas je Jelašić pozneje obvestil o tem, kako je uporabil denar?

Dr. Maček: Ne; odšel je pozneje v Karlovac in se tudi nisem nikdar na to spomnil.

Predsednik: Ali ste prepričani, da je Jelašić uporabil denar po vaši želji?

Dr. Maček: O tem nisem nikdar dvomil.

Dr. Maček o Begiću

Predsednik: Kako so bili vaši odnosi do Begića? Je bil vaš prijatelj?

Dr. Maček: Da, bil mi je prijatelj.

Predsednik: Ali je imel kako zaupno mesto v stranki?

Dr. Maček: V stranki ni zavzemal nobenega takega mesta.

Predsednik: Ste mu osebno zaupali?

Dr. Maček: Da.

Predsednik: Kakšno funkcijo je imel Begić v redakciji?

Dr. Maček: Bil je zaposlen pri prevajanju iz tujih listov, nemških, francoskih, angleških in madžarskih listov.

Predsednik: Kake obveznosti je imel Begić do vas? Morda zaradi kakih uslug?

Dr. Maček: V redakciji ga je namestila gospa Radićeva.

Predsednik: Torej je bil Begić nekako zaupnik Radićeve rodbine?

Dr. Maček: Tega ravno ne bi mogel reči.

Predsednik: Ali ste Begića vedno smatrali za člana stranke?

Dr. Maček: Da.

Predsednik: Ali ste ga smatrali tudi sposobnega za narodnega poslanca?

Dr. Maček: Zakaj pa ne? Če bi ga bil kdo kandidiral, bi bil gotovo izvoljen.

Predsednik: Kdo vam je bil bližji, Jelašić ali Begić?

Dr. Maček: Politično mi je bil bližji Jelašić, ker sva skupno delala, osebno, privatno pa mi je bil bližji Begić, ker me je često spremljal domov in bil neke vrste moj gardist, ker se je govorilo, da pripravljajo na mene atentat.

Organizacija omladine v Zagrebu

Predsenik: Ali je bilo potrebno, da vam je Jelašić preko Begića sporočil prošnjo za denar?

Dr. Maček: Nikakor; Jelašić je vedno lahko govoril z menoj osebno.

Predsednik: Pred preiskovalnim sodnikom v Beogradu ste priznali svoj razgovor z Jelašićem. Rekli ste, da sta govorila o zbiranju mladine. Kako ste to mislili?

Dr. Maček: Že pred 6. januarjem sta obostojali na univerzi med dijaštvom dve skupini, ena hrvatska, druga jugoslovnska. Ko je nastopil novi režim, je nastal v obeh skupinah razcep. Mi smo osnovali organizacijo pod imenom »Reunion«. Organizacija je bila razpuščena kmalu po umoru Schlegla. Spominjam se, da ne je takrat, ko je bila večina članov »Reuniona« izgnanih in zaprtih, Jelašić prošil za denar, da bi podpiral siromašne omladince. Prosil me je tudi, naj bi posredoval, da bi se izgnanim dovolil povratak v Zagreb. Zlasti naj bi se zavzel za Hadžijo, ki bi mogel zopet zbrati razkropljene omladince. Jelašić ta razgovor sicer oporeka, mislim pa, da se bo sedaj spomnil.

Predsednik: Ali ste poznali Hadžijo osebno?

Dr. Maček: Da.

Predsednik: Kaj bi imel Hadžija delati, ko je končal študije?

Dr. Maček: Saj jih ni končal. Manjkala sta mu še dva rigorozna za doktorat. Ker ni mogel ostati v Zagrebu, sem mu sam svetoval, naj sprejme službo v provinci, da si pridobi prak

